

ikke ud over Udgifter, der allerede i Fjor vedtoges af Rigsdagen og ogsaa af dette høje Ting, maaske noget hastigt, men de bleve dog faktisk vedtagne. — Om Loven om Husmandsbrug skal jeg naturligvis ikke optage nogen Diskussion, men naar man er gaaet med til denne Millions Forhøjelse, er det ud fra den dobbelte Betragtning, at man er bunden ved de af de forskellige Kommissioner givne Løfter, og at det er et produktivt Foretagende, der til syvende og sidst bringer Samfundet Fordel. Sparsommelighed har aldrig været forkyndt i den Forstand, at man skulde standse produktive Foretagender, der indbragte Fordele enten for Statskassen eller den danske Nation. Det gælder ogsaa det store Millionforetagende, der faldt i Folketinget i Gaar. Ud fra dette Synspunkt have vi ogsaa ment at burde anvende disse Penge til at skabe Lodder, der drives mere intensivt, end danske Ejendomme i Almindelighed drives, hvilket medfører en Fordel for den danske Nation.

Til Slutning vil jeg blot sige, at jeg naturligvis ikke skal blande mig i Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Forslag skulle i Udvalg eller ej. Jeg beder blot det høje Ting betænke, at Tiden ikke er meget lang, saa hvad enten der nu bliver nedsat Udvalg eller ej, vil jeg haabe, at man vil fremme Arbejdet saa hurtigt, at vi kunne komme til et Resultat, hvilket er nødvendigt, hvis ikke Arbejdsløshedsinstitutionen og Hjælpekasseinstitutionen skulle komme til at lide under alt for store Vanskeligheder i den kommende Tid.

Niels Rasmussen: Til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at ved Bestemmelsen i Fattiglovens § 63, der vedrører fortsat Hjælp fra Kommunens Side, naar Sygekasserne ifølge deres Love ikke længere kunne yde Hjælp, drejer det sig om andre Forhold end de her omhandlede. Jeg mener nemlig, at den Foranstaltning, hvorpaa der tages Sigte i § 63, er fuldstændig human i Ordets alldybste Forstand, hvad man ikke kan sige om det her foreliggende, som er af rent social Natur og efter min Opfattelse maa ses under en anden Synsvinkel.

I den højtærede Ministers Udtalelse om det formaalstjenlige i saa vidt muligt at undgaa at yde Fattighjælp og om de Følger, som deraf kunne flyde, er jeg ganske enig. Men man maa ikke overse, at den Omstændighed, at en Person ved, at det, saafremt han fremdeles ligger sin

Kommune til Byrde, vil have Fattighjælpens Følger, vil i mange Tilfælde ganske anderledes stramme ham op, saaledes at han i langt højere Grad gør sit til at bringe sig ud over det Dødvande, hvori han befinder sig, end hvis han ved, at han kan gaa hen til Kommunen og faa en efter Forholdene rigelig Hjælp, uden at han paa nogen Maade forpligtes derved, og uden at hans sociale Stilling af den Grund forringes i mindste Maade. Jeg tror ikke, at man kan se bort derfra. Det har efter min Mening en stor moralsk Betydning for den vedkommende.

Indenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg blot til den sidste Bemærkning gøre den lille Modbemærkning, at naturligvis er det rigtigt, at Frygten for Fattighjælp i adskillige Tilfælde vil kunne drive en Mand til at anstrenge sig meget for at faa Arbejde, men paa den anden Side er den Hjælp, han modtager, ogsaa efter disse Regler, dog meget beskedene; og den er begrænset til en bestemt Tid. Jeg tror derfor alligevel, at den almindelige Trang til at faa Arbejde — og Arbejde, som er sikret for en længere Tid — og dermed gunstigere Vilkaar, er tilstrækkelig til at sætte Drift i vedkommende Mand og give ham Lyst til at gøre sit bedste for virkelig at faa Arbejde igen.

Christiansen: Maa jeg overfor det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) bemærke, at saaledes som de moderne Samfundsforhold have udviklet sig, er det sikkert nok saa nødvendigt for en Industriarbejder at være forsikret mod Arbejdsløshed som mod Sygdom. Hvis man havde en Statistik derover, vilde det utvivlsomt vise sig, at Arbejdsløsheden er en langt større Svøbe for Tusinder af Hjem end Sygdom. Dermed mener jeg ikke, at nogen af disse Forsikringer kan undværes, der er her Tale om et Baade-Og, men jeg lægger for mit Vedkommende nok saa stærk Vægt paa den Hjælp, der ydes Arbejderne gennem Arbejdsløshedskasserne.

Jeg vil tillige sige til det ærede Medlem, at jeg ikke tror meget paa, at man strammer Folk op ved at nægte dem denne Hjælp; thi nogen egentlig Tilløkkelse er det ikke for nogen Familieforsørger at være henvist til at faa en 6—7—8 Kr. ugentlig i nogle Uger hos den Kommune, i hvilken han tilfældig er Borger, fremfor at have Arbejde. Jeg tror ikke, at denne Hjælp spiller nogen væsentlig